

[Nina Andersen.]

ligger nu Lovforslag om, at der oprettes Mødrehjælpsinstitutioner, og Ophævelsen af § 9 og de øvrige Paragraffer i Svangerskabsloven, som omhandler Seksualklinikkerne, vil derefter være rimelig, alene af den Aarsag at det af Befolkingskommissionen omtalte Oplysningsarbejde ikke henhører under Justitsministeren, men efter min Opfattelse hører under dels Imdenrigsministeriet og dels Socialministeriet.

I sin Forelæggelsestale udtalte Justitsministeren, at Spørgsmaalet om seksuel Oplysning maatte udskilles til særlig Behandling gennem Sundhedsautoriteterne. Jeg tror nu ikke, det kan gøres af Sundhedsautoriteterne, uden at der gives lovmæssig Beføjelse hertil, og jeg regner ogsaa med, at saadan Beføjelse kommer, men som Lovforslaget foreligger, kan jeg anbefale det til Vedtagelse.

Sammen med dette Punkt paa Dagsordenen kan omtales Lovforslaget om Ophævelse af Svangerskabsloven, som er fremsat for nogle Maaneder siden her i Tinget. Jeg ved ikke, om man efter det Lovforslag, der foreligger fra Justitsministeren, agter at tilbagetage Lovforslaget om Ophævelse af Svangerskabsloven. Der var jo fra den Side, som har stillet dette Lovforslag, ikke absolut Enighed med Hensyn til den Udformning, som Svangerskabsloven fik, ogsaa med Hensyn til andre Paragraffer end § 9 og de dermed forbundne Paragraffer, saa det er jo muligt, man alligevel ikke vil trække sit Lovforslag tilbage.

Som Motivering for Lovforslaget udtalte det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at der havde været Modstand mod Svangerskabsloven. Men hvis vi skulde ophæve de Love, mod hvilke der har været en stærk Modstand, mon det saa ikke var nødvendigt at ophæve tre Fjerdedele af Lovene?

Som yderligere Motivering citerede det ærede Medlem forskellige Skribenter, derunder ogsaa den engelske Skribent Huxley og hans Bog „Fagre nye Verden“. Det under mig ikke, at netop en Forfatter som Huxley blev taget som Motivering her, thi Huxley er jo, tiltrækkende og frastødende som han er, et absolut Udtryk for det intellektuelle Menneske, som ikke kan følge med Udvilingen, som ikke kan tage de ændrede Samfundsforhold, som ikke har haft Evnen til at tilslutte sig nye Strømninger, og som derfor maa være ensidig, goldt kritisk indstillet over for alt det, han ikke kan forstaa. Derfor undrer det mig slet ikke, at han blev brugt som Motivering for Ophævelse af den paagældende Lov.

Julin: Den Lov, i hvilken der nu søges gennemført saa betydelige Ændringer, at Loven skifter Karakter, idet de Paragraffer, hvori de Bestemmelser findes, der vakte den allerstørste Modstand under Sagens Behandling paa Rigsdagen, ikke alene fra Oppositionens Side, men fra vide Kredse af det danske Folk, nu helt udgaar af Loven, har i Sandhed haft en underlig Skæbne. Først blev den ført igennem Rigsdagen under den skarpeste Modstand hin skønne Maj 1937, saa ændret i Marts 1938 derhen, at Lovens Ikrafttræden blev udskudt til 1. Oktober 1939, og nu i Januar 1939 foreslaar den samme Minister, der har gennemført Loven og faaet Loven ændret, før den er traadt ud i Livet, paa ny, at Loven skal ændres.

Der er sket adskilligt siden Maj 1937. Der er en Befolkingskommission, som har afgivet en tredje Betænkning, hvori den har fremsat Forslag om Oprettelse af Mødrehjælpsinstitutioner, og der er en Socialminister, som har fremsat et Forslag om disse Institutioner, og endelig er der Seksualklinikfiaskoen. Havde det nu ikke været bedre, om Ministeren havde lyttet til de Røster, som raadede til at vente med Svangerskabslovens Gennemførelse, indtil Befolkingskommissionen havde udsendt sin Betænkning om sideløbende Spørgsmaal? Der var saa vist ingen Mangel paa slige Røster i de Dage, men den højtærede Minister vendte det døve Øre til. Men vi kan kun være tilfredse med, at det er gaaet, som det er gaaet hidtil.

Jeg synes, der er Grund til ved den Lejlighed at gøre opmærksom paa, at en enlig Kvinde godt kan være Majoritet selv over for en stor Skare, bare hun er i Pagt med det bedste, har Tro paa sin Sag, holder ud og gaar paa, selv hvor det ser haabløst ud. Hvad de ærede Medlemmer Fru Inger Gautier Schmit og Frøken Gerda Mundt har udrettet paa deres enlige Poster, henholdsvis i Svangerskabskommissionen og Befolkingskommissionen, lader sig vist vanskeligt gøre op i Dag, men er det for meget sagt, at disse enlige Kvinder har formaet at vende Stemningen i vide Kredse over for de livsvigtige Spørgsmaal, der har været behandlet i de to Kommissioner, Spørgsmaal, der har været behandlet og nu behandles her paa Rigsdagen? Jeg er overbevist om, at store Kredse ud over det ganske Land føler sig i Taknemmelighedsgæld til de nævnte ærede Medlemmer og andre, der har haft Mod til at gaa imod Strømmen.

Jeg vil saa gerne gøre den Bemærk-